

مقاله اصلی

اثر بخشی اقدامات حفاظتی در کنترل یک طغیان بیمارستانی بیماری تب هموراژیک کریمه کنگو

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۰/۲۵ تاریخ پذیرش: ۹۲/۱۲/۱۲

خلاصه

مقدمه

تب هموراژیک ویروسی کریمه کنگو یک عفونت کشنده ویروسی است که انسان از طریق گزش کنه، تماس با خون یا احشاء یا بافت آلوده انسان یا حیوان به عفونت مبتلا می شود تب کریمه کنگو همچنین می تواند عامل طغیان های نازو کومیال با مرگ و میر بالا باشد پس از پذیرش بیمار مبتلا به تب کریمه کنگو در بخش عفونی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد یک طغیان نازو کومیال اتفاق افتاد.

روش کار

در این مطالعه مقاطعی تمام اقداماتی که در سال ۱۳۹۱ در بیمارستان امام رضا (ع) مشهد برای کنترل طغیان بیمارستانی تب کریمه کنگو انجام شد، از نظر رعایت احتیاطات استاندارد توسط کارکنان مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج

در این طرح، ۴۴ پرسنل درمانی شرکت کردند، ۱۰۰٪ افراد مورد مطالعه با بیماران اثبات شده در تماس بودند در این مطالعه IgM و IgG هر ۴۴ نفر بررسی شد که ۱۰۰٪ افراد دارای IgM و IgG منفی برای ویروس تب کریمه کنگو بودند.

نتیجه گیری

در طغیان نازو کومیال اخیر در بخش عفونی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد با توجه به اقدامات انجام شده هیچگونه مستند سرو لوژیک برای انتقال تب کریمه کنگو به کارکنان درمانی و ابتلاء علامت دار و یا بدون علامت بیماری یافت نگردید و طغیان با اقدامات انجام شده کنترل گردید.

کلمات کلیدی: تب هموراژیک کریمه کنگو، طغیان بیمارستانی، کارکنان درمانی

پی نوشت: این مقاله برگرفته از قسمتی از نتایج پایان نامه دکتری تخصصی دکتر مهدی حسنی آزاد می باشد.

- ۱ مهدی حسنی آزاد
- ۲ فرشید عابدی
- ۳ صادق چینی کار
- ۴ امین بحدی *

- ۱- دستیار تخصصی عفونی بیمارستان امام رضا (ع)، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
- ۲- دانشیار گروه عفونی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران
- ۳- دانشیار و رئیس آزمایشگاه آریو ویروسها و تب های خونریزی دهنه ایستیتو پاستور ایران، ایستیتو پاستور، تهران، ایران
- ۴- استادیار گروه عفونی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

* بیمارستان امام رضا (ع)- بخش عفونی
تلفن: ۰۵۱۳۸۵۱۵۰۰۱

email:BojdiA@mums.ac.ir

Original Article**Effectiveness of safeguard measures in controlling a nosocomial outbreak of Crimean-Congo hemorrhagic fever**

Received: January 15 2014- Accepted: March 3 2014

1- Mehdi Hassani Azad
 2- Farshid Abedi
 3- Sadegh ChiniKar
 4- Amin Bojdy*

1- Infectious Specialist Assistant, Imam Reza Hospital, School of Medicine, Mashad University of Medical sciences, Mashad, Iran

2- Associated Professor of Infectious Department, School of Medicine, Mashad University of Medical sciences, Mashad, Iran

3- Associated Professor & Head of Arbo viruses-Hemorrhagic Fever, Iran Pasteur Institute, Pasteur Institute, Thran, Iran

4- Assistant Professor, Department of Infections Diseases, School of Medicine, Mashad University of Medical sciences, Mashad, Iran

* Imam Reza Hospital, Infectious ward, Mashhad, Iran.

Tel: +985138515001

Email: BojdiA@mums.ac.ir

Abstract

Introduction: Crimean-Congo hemorrhagic fever (CCHF) is a fatal viral infection. Humans become infected through tick bites, contact with infected blood or organs or tissues of human or animals. The disease has caused nosocomial outbreaks with high mortality. Following the admission of a CCHF patient to infectious ward of Imam Reza Hospital in Mashhad a nosocomial outbreak occurred.

Methods: In 1391, all steps for standard precaution in Health Personnel in the infectious ward of Imam Reza hospital observed for Crimean-Congo hemorrhagic fever.

Result: A total of 44 healthcare workers were in contact with the CCHF patients in this study. IgM and IgG antibodies against CCHF virus were studied on their sera, while Crimean-Congo fever antibody titers were negative in all 44 (100%).

Conclusion: There was no serologic evidence of healthcare-related CCHFV transmission in recent outbreak in Imam reza hospital.

Key words: CCHF, Nosocomial outbreak, Healthcare Worker

Acknowledgement: This article was adapted from part of the Ph.D. thesis of Dr.M. Hasani Azad.

مقدمه

دو تخته بود جهت بستری بیماران مشکوک به CCHF ایزوله شد و سایر بیماران به بخش دیگر انتقال یافتند. تمام بیماران مشکوک به CCHF در اتاق های تک تخته و دو تخته ایزوله شدند. تمامی اتاق ها دارای سرویس بهداشتی و توالت بودند و در جلوی آنها اتاق مخصوص تعویض لباس همراه با دستشوئی وجود داشت. تمامی دستشوئی ها به چشم الکترونیک مجهز شدند و از ظرف صابون مایع در کنار آنها استفاده گردید.

محدودیت تردد ملاقات کننده ها و کارکنان در بخش اجرا گردید بر روی درب اتاق ها علامت هشدار نصب شد. از پرستاران و کارکنان مجبور چهت کار در بخش ایزوله استفاده شد و تمامی دانشجویان به مرخصی اجرایی فرستاده شدند و فعالیتهای آموزشی معمول کاهش یافت.

آموزش مهارتهای مراقبت و ایزولاسیون و احتیاطات استاندارد مجدداً به نیروهای مراقبت کننده داده شد و اطلاعات کاملی از خطرات انتقال تب کریمه کنگو در اختیار کارکنان قرار داده شد. در اتاق بیماران یک ترمومتر- یک کاف فشار خون و یک گوشی پزشکی برای هر بیمار در نظر گرفته شد. همچنین یک اتاق امن برای جمع آوری نیدل ها و وسایل تیز و برنده قرار داده شد و در اتاق های دو تخته برای جلوگیری از پاشیدن ترشحات

عفونی بدن بین بین بیماران پرده کشیده شد (۴).

به کارکنان به ازا هر بیمار یک بسته حفاظتی شامل دستکش- گان- ماسک N95- ماسک جراحی- پوشش سر- عینک محافظ- پوشش کفش و پوشش صورت داده شد و به ایشان آموزش داده شد قبل از ورود به اتاق بیمار در اتاق تعویض ابتدا چکمه لاستیکی یا روکشی پوشیده بعد دستکش بعد گان و پس از آن ماسک (که ترجیحاً ماسک از نوع N95 در مواردی که بیمار دارای خونریزی آشکار بوده) و بعد از آن پوشش سر و در آخر عینک یا پوشش صورت را استفاده نمایند (۴).

همچنین به ایشان آموزش داده شد بعد از معاینه بیمار در اتاق تعویض دستکش گان- ماسک و دیگر وسایل که یکبار مصرف بودند در سطل های مخصوص قرار داده شود (۴).

بین معاینه بیماران، کارکنان بعد از در آوردن دستکش دست های خود را ضد عفونی می کردند. به همه پزشکان، رزیدنت ها،

تب هموراژیک ویروسی کریمه کنگو یک عفونت کشنده ویروسی است که انسان از طریق گرسنگ کنه، تماس با خون یا احشاء یا بافت آلوده انسان یا حیوان به عفونت مبتلا می شود (۱). تب کریمه کنگو همچنین می تواند عامل طغیان های نازوکومیال با مرگ و میر بالا باشد (۲).

طغیان بیمارستانی در سال ۱۳۹۱ در بخش عفونی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد اتفاق افتاد. ضمن شرح طغیان اتفاق افتاده در پایان کافی بودن اقدامات انجام شده برای کنترل این طغیان بیمارستانی بررسی می شود. با توجه به طغیان های بیمارستانی پیش آمده در کشور با مطالعه این طغیان ها و روش های کنترل آنها می توان به رویه ای یکپارچه برای جلوگیری از عفونت بیمارستانی تب های هموراژیک ویروسی رسید.

در بهار سال ۹۱ بعد از اینکه یک کارگر جوان کشtarگاه صنعتی مشهد که با خونریزی از محلهای متعدد بدن و تب به اورژانس بیمارستان امام رضا (ع) مشهد در شمال شرق ایران ارجاع شد و با توجه به سابقه شغلی، فصل تماس و اندمیک بودن بیماری در منطقه، با تشخیص احتمالی تب کریمه کنگو در بخش عفونی بستری گردید.

یک دانشجوی پزشکی و دو پرستار که در هنگام بستری و قبل از فوت بیمار با وی در تماس بودند، نیز به بیماری مبتلا شدند به طوری که دانشجوی پزشکی حتی بعد از درمان فوت نمود و دو پرستار بعد از مدت طولانی بستری با بهبود حال عمومی مرخص شدند. تماس این افراد با بیمار به این صورت بود که دانشجوی مذکور مانع سقوط بیمار از تخت شد. خون بیمار با پوست وی تماس برقرار کرده بود و پاشیدن خون بیمار به داخل ملتحمه یکی از پرستاران باعث سرایت بیماری شده و همچنین آسیب نیدل استیک نیز در هنگام رگ گیری از بیمار باعث سرایت بیماری به پرستار دوم گردیده بود (۳).

بعد از این اتفاقات و پس از اطلاع به مراکز ذیربیط در دانشگاه و وزارت بهداشت و بر اساس دستورالعمل های کشوری و سازمان بهداشت جهانی اقداماتی جهت کنترل این طغیان بیمارستانی صورت گرفت یک بخش که شامل ۶ اتاق تک تخته و ۴ اتاق

حضور ۳۴ سال و کمترین مدت ۲ سال). از کل افراد شرکت کننده در مطالعه ۷ نفر (۱۵/۹ درصد) پزشک متخصص، ۱۳ نفر (۲۹/۵ درصد) رزیدنت، ۱۳ نفر (۲۹/۵ درصد) پرستار و ۱۱ نفر (۲۵ درصد) رانیز کارکنان و خدمه بخش تشکیل می‌دهند. طی این مدت به کارکنان درمانی که در بخش ایزوله تردد داشتند آموزش داده شد در صورت ابتلا به تب یا سایر علائم CCHF اطلاع دهنده که ۵ نفر (۱۱/۴ درصد) از پرستاران و کارکنان بخش دچار علائم تب میالزی و سرد در و تهوع و استفراغ شدند و یک نفر نیز در تماس با یک بیمار مبتلا قطعی، دچار آسیب نیدل استیک گردید. همگی ایشان در بخش ایزوله بستری شده و برای همگی ایشان ریباورین تجویز شد و در ضمن نمونه خون ایشان برای بررسی از نظر ویروس CCHF به انسیتو پاستور ارسال شد که همگی منفی بود.

در این مطالعه دو ماه بعد از طغيان، ۴۴ نفر از کارکنان درمانی که شامل پزشک رزیدنت -پرستار و کارکنان بخش که در ریسک بالای ابتلاء به عفونت نازو-کومیال تب کریمه کنگو بوده و در این طغيان در بخش عفونی شاغل بودند، با گرفتن نمونه خون و جدا سازی سرم آن و ارسال به آزمایشگاه مرجع آربو ویروسها و تب های خونریزی دهنده انسیتو پاستور ایران از نظر وجود آنتی بادی ضد CCHF بررسی شدند.

تمام ۱۰۰٪ افراد مورد مطالعه با بیماران اثبات شده در تماس بودند که این تماس ها به صورت معاینه و ویزیت روزانه، ساکشن بیمار، انتوبه کردن بیمار، گرفتن نمونه خون و تزریق دارو، تماس با البسه بیمار و CPR بیمار بوده است. ۲۸ نفر (۶۳/۶٪) از افراد مورد مطالعه در هر ویزیت بیش از ۱۰ دقیقه بر بالین بیمار حضور داشتند.

همه این افراد از نظر سرولوژی بررسی شدند و IgG و IgM علیه تب هموراژیک ویروسی کریمه کنگو تمامی ۴۴ نفر مورد بررسی از لحاظ ویروس تب کریمه کنگو توسط آزمایشگاه آربو ویروسهای انسیتو پاستور ایران منفی اعلام گردید.

با توجه به نتایج سرولوژی منفی کلیه افراد در تماس در این طغيان و عدم به ثبت رسیدن مورد جدید در میان پزشکان و کارکنان در تماس با بیمار این طغيان بیمارستانی کنترل گردید.

پرستاران و نیروهای خدماتی تاکید شد که هنگام ورود به اتاق بیمار از لباس محافظتی کامل استفاده نمایند (۴).

جلسات متعدد آموزشی برای پزشکان سایر بخشها و دیگر بیمارستان های شهر در خصوص بیماری و علائم آن برگزار گردید و به پرستاران و دیگر کارکنان درمانی بیمارستان روشهای پیشگیری و نحوه به کار بردن احتیاطات استاندارد آموزش داده شد (۴).

با توجه به نگرانی که در جامعه به دنبال فوت مورد اول و دانشجوی پزشکی روی داد آموزش های در خصوص راههای انتقال و روش های پیشگیری از طریق رسانه های جمعی داده شد تا از ایجاد وحشت که معمول چنین طغيان هایی است، کاسته شود.

روش کار

این مطالعه در سال ۱۳۹۱ در بیمارستان امام رضا مشهد انجام شد. ۴۴ نفر از پرسنل درمانی طی یک مطالعه مقطعی بررسی شدند. محقق در طی مدتی که طغيان ایجاد شده بوداز ابتدا تا پایان طغيان با استفاده از چک لیست اطلاعات دموگرافیک، شغلی، تعداد بیماران قطعی، داده های مربوط به به کارگیری اقدامات حفاظتی را و نیز امکان تماس با مایعات و ترشحات بدن بیماران را از افراد مورد مطالعه که شامل پزشکان دستیاران تخصصی -پرستاران و کارکنان بخش بودند به دست آورد و در انتهای امکان آلدگی ایشان را با بررسی اختصاصی آنتی بادی IgG و IgM سرم علیه ویروس تب کریمه کنگو به روش الیزا در انسیتو پاستور ایران مورد سنجش قرار داد.

نتایج

پس از طغيان بیمارستانی که اتفاق افتاد، ۱۰۸ مورد محتمل تب کریمه کنگو در این بخش بستری شدند که نهایتاً ۱۵ نفر از آنها براساس پاسخ آزمایشگاه آربو ویروسهای انسیتو پاستور ایران که آزمایشگاه مرجع تشخیصی تب های هموراژیک ویروسی است، بیمار قطعی بوده که دو نفر از ایشان فوت شدند.

تعداد ۴۴ پرسنل درمانی در این طرح شرکت کردنده که ۲۳ نفر (۵۲/۳ درصد) آقایان و ۲۱ نفر (۴۷/۸ درصد) خانم ها بودند که میانگین سنی ایشان ۳۷/۷ سال می باشد و به صورت میانگین به مدت ۶/۵ سال در بخش عفونی حضور داشتند (یشترین مدت

در مطالعه دکتر ایزدی و همکاران در زاهدان که ۵۷ نفر از اعضای خانواده، دوستان و همکاران ۱۲ بیمار اثبات شده مبتلا به تب کریمه کنگو از نظر ابتلا اخیر به بیماری از طریق سراحت از بیمار بررسی گردیدند هیچکدام از نمونه ها از نظر IgM ضد ویروس کریمه کنگو مثبت نبودند و بر پایه این یافته ها نتیجه گرفته بودند که ریسک انتقال بیماری تب کریمه کنگو از طریق تماس های عادی بین بیمار و اعضای خانواده اش و منسوبین نزدیک بسیار پائین است (۷).

موفقتی در کنترل طغیان تب کریمه کنگو نیازمند قطع چرخه انتقال انسان به انسان است. تلاش برای کنترل بیماری سخت و نیازمند امکانات است (۸).

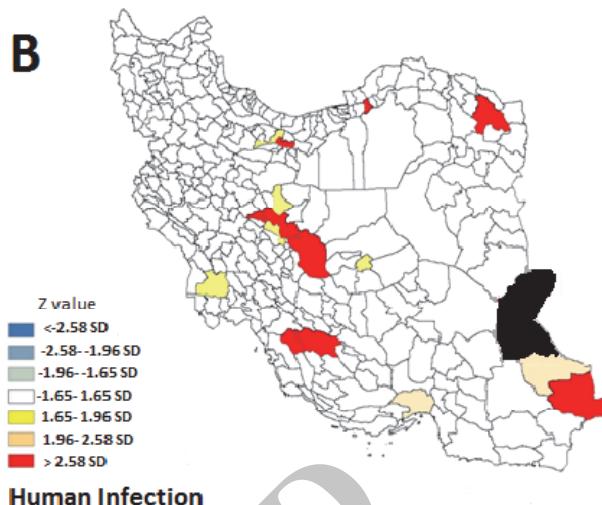
عنصر کلیدی در کنترل طغیان یک تب هموراژیک شامل شناخت موثر بیماران، ایزو لا سیون آنها، ردیابی به موقع تماسها با بیماران و نظارت به آنها، در دسترس قرار دادن وسایل و امکانات حفاظتی مطلوب و مناسب برای کارکنان درمانی، تدفین بی خطر اجسام و آموزش به پزشکان و کارکنان درمانی می باشد (۹).

نتیجه گیری

در طغیان نازو کومیال اخیر در بخش عفونی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد با توجه به اقدامات انجام شده در خصوص ایزو لا سیون بیماران و استفاده از احتیاطات استاندارد آزمایش انجام شده بر کارکنان فعال در بخش عفونی هیچگونه مستند سرولوژیک برای انتقال تب کریمه کنگو به کارکنان درمانی و ابتلاء علامت دار و یا بدون علامت بیماری یافت نگردید.

به نظر می رسد اقدامات حفاظتی انجام شده در بخش عفونی بیمارستان امام رضا (ع) مشهد که مطابق با دستورالعمل های کشوری و بین المللی کنترل تب های هموراژیک بوده با توجه به عدم وجود انتقال بیمارستانی جدید باعث کنترل این طغیان بیمارستانی گردیده است.

پیشنهاد می شود با توجه به اینکه طبق تحقیقات انجام گرفته مشهد دومین منطقه کشور از لحاظ آلودگی انسانی و همچنین این نکته که خراسان رضوی اولین منطقه کشور از لحاظ آلودگی دام و احشاء می باشد و بروز دو طغیان بیمارستانی تب هموراژیک

شکل ۱- نقشه مقاطعه های پر تراکم موارد انسانی CCHF در ایران

بحث

اولین مورد طغیان نازو کومیال تب کریمه کنگو در مشهد در سال ۲۰۰۹ ثبت گردیده است و این دومین مورد طغیان بیمارستانی در این شهر است (۵). در این مطالعه ۴۴ نفر از کارکنان درمانی که در ریسک بالای ابتلاء به عفونت نازو کومیال تب کریمه کنگو بوده و در منطقه اندمیک فعالیت می کردند و شامل پزشک، رزیدنت، پرستار و پرستلن بخش بودند از نظر سرولوژی بررسی شدند که با توجه به کارگیری اقدامات حفاظتی انجام شده و تماس قطعی تمامی ۴۴ نفر، همگی از لحاظ ویروس تب کریمه کنگو منفی بودند. اثبات سرولوژی منفی حتی برای پرستنی (پزشک و رزیدنت و پرستار) که با توجه به اعتقاد به عدم انتقال تنفسی، در هیچیک از تماس هایی که احتمال پاشیده شدن ترشحات وجود نداشت از ماسک استفاده نمی کردند، در جهت تأیید غیر محتمل بودن راه استنشاقی به عنوان یکی از راه های سراحت بیماری است.

در مطالعه ای در ترکیه دکتر ار گونل^۱ و همکاران سرولوژی ۶۲ نفر از کارکنان یک بیمارستان ارجاعی در منطقه اندمیک که در خطر ابتلاء به عفونت نازو کومیال بودند را بررسی کردند که ۱۰۰٪ افراد تحت مطالعه وی دارای سرولوژی منفی برای ویروس بودند (۶).

¹ Ergonul

تب های هموراژیک ویروسی در انسستیو پاستور ایران باید برای کاهش زمان پاسخدهی به کمتر از ۲۴ ساعت تمهیداتی اندیشیده شود زیرا تعداد زیاد بستری موارد محتمل در برابر موارد قطعی باعث تکمیل سریع بخش های ایزووله با بیماران دیگر گردیده و این خود باعث افزایش خطر انتقال نازو کومیال می گردد.

تشکر و قدردانی

ضمن تشکر و قدردانی از کلیه اساتید، رزیدنت ها، پرستاران و پرسنل بخش عفوونی، این مقاله برگرفته از بخشی از پایان نامه دکتر مهدی حسنی آزاد جهت اخذ دکترای تخصصی می باشد.

ویروسی کریمه کنگو در طی چهار سال در مشهد و ابتلا سه پزشک و چهار پرستار در طی این طغيان ها که حتی منجر به فوت یکی از ايشان گردید، و همچنین با توجه به موارد متعدد بستری ساليانه بیماران مبتلا به CCHF در بیمارستانهای اين منطقه از کشور برای پیشگیری از طغيان های بیمارستانی دیگر و ابتلا کارکنان درمانی، به صورت مداوم و مستمر آموزشهاي مبتنی بر شناخت بیماری، راههای انتقال و روشهای پیشگیری به کلیه کارکنان درمانی شامل پزشکان، رزیدنت ها، انترن ها، پرستاران، تکسین های آزمایشگاه و سایر پرسنل ارائه گردد (۱۰).

در ضمن با توجه به انجام انحصاری آزمایش های تشخیصی

References

1. Ergonul O. Crimean-Congo haemorrhagic fever. Lancet Infect Dis 2006 Apr;6(4):203-214.
2. Ergonul O. Crimean-Congo hemorrhagic fever virus: new outbreaks, new discoveries. Curr Opin Virol 2012 Apr;2(2):215-220.
3. Naderi HR, Sheybani F, Bojdi A, Khosravi N, Mostafavi I. Fatal Nosocomial Spread of Crimean-Congo Hemorrhagic Fever with Very Short Incubation Period. Am J Trop Med Hyg 2013 Mar;88(3):469-471.
4. Centers for Disease Control (CDC). Management of patients with suspected viral hemorrhagic fever. MMWR Morb Mortal Wkly Rep 1988 Feb 26;37 Suppl 3:1-16.
5. Naderi HR, Sarvghad MR, Bojdy A, Hadizadeh MR, Sadeghi R, Sheybani F. Nosocomial outbreak of Crimean-Congo haemorrhagic fever. Epidemiol Infect. 2011; 139(6):862-886.
6. Ergonul o, Herve Zeller, Aysel Celikbas, Basak Dokuzoguz, The lack of Crimean-Congo hemorrhagic fever virus antibodies in healthcare workers in an endemic region . Int J Infect Dis (2007) 11(1):48-51.
7. Izadi S, Salehi M, Holakouie-Naieni K, Chinikar S. The risk of transmission of Crimean-Congo hemorrhagic fever virus from human cases to first-degree relatives. Jpn J Infect Dis 2008; 61:494-496.
8. Kerstiëns B, Matthysg F. Interventions to Control Virus Transmission during an Outbreak of Ebola Hemorrhagic Fever: Experience from Kikwit, Democratic Republic of the Congo, 1995. J Infect Dis 1999 Feb;179 Suppl 1:S263-267.
9. Muyembe-Tamfum JJ, Kipasa M, Kiyungu C, Colebunders R. Ebola Outbreak in Kikwit, Democratic Republic of the Congo: Discovery and Control Measures. J Infect Dis 1999 Feb;179 Suppl 1:S259-262.
10. Mostafavi E, Haghdoost A, Khakifirouz S, Chinikar S. Spatial Analysis of Crimean Congo Hemorrhagic Fever in Iran. Am J Trop Med Hyg 2013 Dec;89(6):1135-1141.